

NAJDUGOVEĆNIJI festival neafirmisanih **ROK** bendova

Gitarijada je najdugovečniji međunarodni festival neafirmisanih rok bendova autentičnog muzičkog izraza, koji će ove godine biti organizovan 50. put u kontinuitetu. Okupljajući na desetine hiljada posetilaca i učesnika iz zemlje i inostranstva, ovaj festival spada u red najznačajnijih muzičkih događaja ove vrste u regionu. Cilj manifestacije je podsticanje i afirmacija muzičkog stvaralaštva mladih opredeljenih za rokenrol, koji

još od svog nastanka, kao planetarni fenomen, postaje univerzalno sredstvo komunikacije mladih i integralni segment savremene urbane kulture.

Istorija ovog festivala datira s kraja šezdesetih godina prošlog veka, kada su se, na temeljima svetske produkcije, kod nas pojavili prvi rok sastavi, stekavši veliku popularnost među mladima. Tih godina se, po ugledu na Gitarijadu, koja je 1966. godine održana u Beogradu, u manjim gradovima širom zemlje osnivaju slične manifestacije. Na

inicijativu lokalnih bendova, nastao je i festival u Zaječaru, koji je u početku organizovan dva puta godišnje. Krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina prošlog veka, Gitarijada od lokalnog prerasta u najznačajniji festival demo bendova na prostoru bivše Jugoslavije. Tokom proteklih decenija, Gitarijada je afirmisala mnoge domaće bendove koji su na samom početku muzičke karijere, kao pobednici ili učesnici festivala, snimili svoja prva izdanja i dobili odgovarajuću medijsku podršku.

U revijalnom programu festivala, sem domaćih, nastupala su i mnoga svetska imena, među kojima su Steve Lukather, *Laibach*, *Uriah Heep*, *Wishbone Ash*, *Ken Hensley & Live Fire*, *Stan Web's & Chicken Shake*, *Nightwing*, *Girlschool*, *Lance Lopez*, *Jimmi Rogers* i mnogi drugi.

Za razliku od sličnih manifestacija koje su u međuvremenu nastajale i nestajale, Gitarijada do današnjih dana odoleva izazovima vremena, pre svega zahvaljujući doslednosti u očuvanju autentičnog identiteta, kao i podršci *Ministarstva kulture*

Republike Srbije, grada Zaječara, brojnih donatora, sponzora i medija. Višedecenijska tradicija i značaj Gitarijade, učinili su ovu manifestaciju nacionalnim brendom, promoterom i jednim od nosilaca razvoja turističke privrede grada Zaječara.

Na ovoj manifestaciji od 1974. godine pobeđivali su brojni bendovi koji su i dan danas poznati i prepoznati, među kojima su *Galija*, *Revolveri*, *Kazna za uši*, *Bjesovi*, *Cotton Pickers* i mnogi drugi.

Organizator Gitarijade je **Ustanova kulture CEKIT** – Centar za kulturu i turizam grada Zaječara

Navukli se na Gitarijadu: **URIAH HEEP**

Foto: Stanislav Milojković

Foto: Stanislav Milojković

Rado viđeni gosti u Zaječaru: **LOVE HUNTERS** i **ORTODOX CELTS**

Foto: Stanislav Milojković

Nekadašnji pobednici ponovo na Gitarijadi: **BJESOVI**

Na inicijativu predsednika Organizacionog odbora Gitarijade Željka Vasića i promotera Aleksandra Petrovića (Aca Celtic), gradonačelnik Zaječara Ve-

limir Ognjenović prihvatio je predlog da i 50. jubilara Gitarijada bude besplatna za sve posetioce.

Iako je zbog teške finansijske situacije u kojoj se grad nalazi prvobitno doneta odluka da se ulaznice naplaćuju, uz pomoć sponzora i podršku

grada, obezbeđena su sredstva za održavanje festivala, tako da se ulaznice za jubilaru 50. Gitarijadu neće naplaćivati.

Svima onima koji su već kupili ulaznice za ovogodišnju Gitarijadu, *Eventim* će vratiti novac.

PONOVO GOSTI

URIAH HEEP

Od 1967. do danas

Gitarista Mik Boks (Mike Box) 1967. formirao je *The Stalkers*, i nakon što je pevač napustio bend, bubnjar Rodžer Penlington predlaže svog rođaka - Dejvida Bajrona (David Byron). „Probali smo nekoliko stvari i on je bio primljen“, priseća se Boks. Saradnja Boks i Bajrona dovela je do benda *Spice* - 1968. Angažovani su bubnjar Aleks Napijer (Alex Napier) i basista Pol Njutn (Paul Newton). Bend je izvodio opskurni materijal što je, po rečima Boks, otežavalo svirke, ali su stekli vrlo ozbiljne fanove. *Spice* su stigli do *Marki faze* (*Marquee klub*), pod „upravljačkom“ rukom Njutnovog oca, ali 1969. došlo je vreme za viši nivo. Džeri Bron (Gerry Bron), menadžersko-produkcijski magnat video je bend na nekom festivalu i ponudio im ugovor za svoju kompaniju *Hit Record Productions Ltd*, koja je poslovala sa *Phillips Records*. Bron postaje i njihov menadžer. *Spice* brzo menjaju ime u *Uriah Heep* (po karakteru iz Dikensovog Davida Koperfilda), na Bronovu sugestiju, i pridodaju bendu klavijaturistu, Kena Henslija (Ken Hensley).

Najveći deo prvog albuma (1970) *Very 'Eavy... Very 'Umble* napisali su Boks i Bajron, uključujući *Gypsy*, koja reflektuje prepoznatljivi *Heep* zvuk. Tri četvrtine vremena na snimanju zamena za Napijera bio je Najdžel Oli Olsen (Nigel Ollie Olssen), koji je tada radio sa Eltonom Džonom. Kritičari su album ocenjivali od „interesantnog“ do „trećerazrednih *Džetro tal* (*Jethro Tull*)“. Saradnja Boks, Bajrona i Henslija, međutim, osetiće se pravo tek na drugom albumu *Salisbury*. Olsen, koji se vratio Eltonu Džonu, zamenjen je Kitom Bejkerom (Keith Baker), koji će takođe brzo otići. Bend odlazi na turneju u SAD sa novim bubnjarem, Janom Klarkom (Ian Clarke).

Treći album, *Look at Yourself* (1971) *Uriah Heep* realizovao je

Bronze Records. „Bend je ovim album pronašao solidan muzički pravac“, konstatovao je Bron. To će postati i njihov prvi album koji je dospelo na listu albuma, i doguraće do 39. mesta. Sledi uspešnija turneja u Nemačkoj koja će im otvoriti i druge evropske zemlje, a kritičari nisu mogli da ignorišu bend. Sledi Henslijev odlazak, koga menja Mark Klark (Mark Clark), nešto kasnije bend napušta i Jan Klark napravivši tako mesto za Liju Kirslejka (Lee Kerlake), da bi potom, basista Geri Tejn (Gary Thain) zamenio Marka Klarka u sred američke turneje. Ovaj sastav realizovao sledeći album *Demons and Wizards* (1972). Dva singla sa tog albuma - *The Wizard* i *Easy Livin'*, pomogli su da ovaj album doživi internacionalni uspeh. U Britaniji on se zadržava 11 nedelja na listi, doguravši do 20. pozicije. Krajem iste godine bend

Lee Kerlake, David Byron, Gary Thain, Mick Box and Ken Hensley - 1973.

realizuje i album *The Magician's Birthday*, da bi naredne objavili dupli *živi* album *Uriah Heep Live* (Birmingham Odeon, januara 1973).

Naredni studijski album, *Sweet Freedom* realizovao je u Francuskoj zbog poreza. Album je dogurao do 18. mesta na britanskoj listi. Album *Wonderworld* realizovali su Nemačkoj, nešto kasnije Tejn napušta bend, a tri meseca kasnije naći će ga mrtvog u njegovom domu, zbog *overdouza* (decembra 1975). Zamenio ga je Džon Viton

(John Wetton) sa kojim bend realizuje album *Return to Fantasy* (sredinom 1975), koji će postati njihov najprodavaniji proizvod dotad. Usledio je *The Best of Uriah Heep* (kraj 1975) i ubrzo novi studijski proizvod - *High and Mighty*, koji je sadržao neke od najboljih *Heep* pesama, posebno *Weep In Silence* i *Misty Eyes*. I onda ponovo svađe. Bajron je isteran sredinom 1976. Ubrzo odlazi i basista Džon Viton, koga zamenjuje Trevor Bolder (Trevor Bolder), dok je novi vokalni solista benda Džon

Mick Box i Bernie Shaw u Londonu 2001.

Louton (John Lawton). To omogućava realizaciju novog albuma *Firefly* (početak 1977), a sledeće godine *Uriah Heep* otvara *Reding festival*, da bi krajem godine snimila i album *Innocent Victim*. Singl *Free Me* sa tog albuma biće veliki hit u nekoliko zemalja, naročito u Nemačkoj. Album je prodan u više od milion kopija i postao njihov dotad najprodavaniji proizvod. Nakon albumima *Fallen Angel* isteran je Luton, a novi vokal je Džon Sloman (John Sloman). Novi bubnjar Kris Slejd (Chris Slade), koji zamenjuje Kirslejka i Sloman, učestvovao je u (novoj) realizaciji sledećeg studijskog albuma *Conquest* (1980).

Nakon toga i Henslija je bilo dosta, a zamenio ga Greg Dišar (Gregg Dechert). Brzo nakon toga Mik Boks ostaje sam sa imenom *Uriah Heep*. „Dva dana sam se napijao u svom stanu i osećao se

jadno“, kaže Boks. „Ali - nastavlja on - nakon toga sam odlučio da ponovo krenem“. Dolaze Kirslejk i basista Bob Dejsli (Daisley), potom klavijaturista Džon Sinkler (John Sinclair) i vokal Piter Goulbi (Peter Goalby). „Dug se vratio“, konstatuje Boks. U proleće 1982. oni realizuju *Abominog*, koji će neki kritičari nazvati njihovim „najboljim albumom u karijeri“. Godinu dana kasnije izdaju *Head First*. Od likvidacije *Bronze Records* (juna 1983) bend ulazi u „opskurne teritorije“, kao što su Indija, Malezija ili Indonezija. Tek godinu dana kasnije snimiće *Equator* za *CBS's Portrait*. Bend će potom napustiti Goulbi, kao i Sinkler nešto kasnije. Zameniće ih vokal Stef Fonten (Fontaine) i Fil Lancon (Phil Lanzon). Fontena će nešto kasnije zameniti Berni Šou (Bernie Shaw), a 1987. *Uriah Heep* će biti prvi zapadni bend koji nastupa u SSSR (Olympic Stadium u Moskvi pred 180.000 ljudi), gde će snimiti i *Live in Moscow*. Dokaz da postoji bend pruža 1989. s novim studijskim albumom *Raging Silence*, nakon čega su ponovo u SSSR, pa Brazil, Britanija, Grčka, Španija, Finska, Estonija... Godine 1990, dve decenije postojanja obeležavaju trostrukim CD *Two Decades in Rock*. Sledeće godine snimaju *Different World* koji je imao promenljiv prijem publike i kritike. Sledio je *Sea of Light*, pa pauza, i onda pravi povratak 1998. sa *Sonic Origami*, čiju će koncertnu promociju bend uraditi u 45 zemalja. Povratničke turneje radili su i 1999, 2001, 2002, 2003 i 2004. Godine 2005. *Sanctuary Records* izdaje šestostruki CD *Chapter and Verse*, nakon čega je bend ponovo na putu.

I tako do danas, a trenutno ga čine Mik Boks (solo gitara), Fil Lancon, (klavijature i prateći vokali), Berni Šou (vokal), bubnjar Rasel Gilbruk (Russell Gilbrook) i basista Dejvi Rimer (Davey Rimmer). ■

POBEDNICI GITARIJADE - PO ODLUCI ŽIRIJA I PUBLIKE

ŽIRI:

Viktorija (Niš), 1974; Orion (Beograd), 1975; Oktopus (Subotica), 1976; Mama Rock (Niš), 1977; Galija (Niš), 1978; Ops (Smederevo), 1979; Pauk (Zavidovići), 1980; Cilindar (Skopje), 1981; Crna ruža (Zaječar), 1982; Nova zemlja (Valjevo), 1983; Dinar (Banjaluka), 1984; Ogljedalo (Rijeka), 1985; Dr Steel (Rijeka), 1986; Zijan (Đevđelija), 1987; Vrijeme nežnosti (Split), 1988; Džersi (Rijeka), 1989; Don Marcel (Beli Manastir), 1990; Revolveri (Župa Aleksandrovačka), 1991; Kazna za uši (Beograd), 1992; Bjesovi (Donji Milanovac), 1993; Riff (Zaječar), 1994; Jelena u parku Jure (Zrenjanin), 1995; Muve (Novi Sad), 1996; Tatio (Prijedor), 1997; Vibe (Beograd), 1998; Jelizaveta Bam (Zaječar), 1999; Agenda (Beograd), 2000; Prvi put (Beograd), 2001; Sarah K (Novi Sad), 2002; Redovna stvar (Zrenjanin), 2003; Demeter (Zrenjanin), 2004; Broken Strings (Beograd), 2005; Fool Flavor (Beograd), 2006; Nightfall (Beograd), 2007; Magma (Beograd), 2008; The Dark Ocean (Sombor), 2009; As I Fall (Banjaluka), 2010; Cotton Pickers (Mladenovac), 2011; Bas i stega (Beograd), 2012; Mud Factory (Vranje), 2013; Holographic Human Element (Travnik) - sveukupni pobednik i D Zoo (Subotica) - pobednik za teritoriju Republike Srbije, 2014; Syleth (Rijeka) - sveukupni pobednik i Svemirci (Beograd) - pobednik za teritoriju RS, 2015.

PUBLIKA:

Oktopus (Subotica), 1976; Madrigali (Bitolj), 1977; Pu (Skopje), 1978; Visoko mišljenje (Zaječar), 1979; Dr Ton (Bačka Palanka), 1980; Zoster (Zaječar), 1981; Crna ruža (Zaječar), 1982; Nova zemlja (Valjevo), 1983; Dinar (Banjaluka), 1984; Ogljedalo (Rijeka), 1985; Dr Steel (Rijeka), 1986; Zijan (Đevđelija), 1987; Karizma (Beograd), 1988; Zippo (Split), 1989; Grof (Beograd), 1990; Cirusi (Negotin), 1991; Kazna za uši (Beograd), 1992; Bjesovi (Donji Milanovac), 1993; Ništa ali logopedi (Šabac), 1994; Jelena u parku Jure (Zrenjanin), 1995; Muve (Novi Sad), 1996; NCF (Raška), 1997; Fobije (Ušće), 1998; Brandon Walsh (Negotin), 1999; Blood Eruption (Zaječar), 2000; Midgard (Šabac), 2002; moondiver (Beograd), 2003; Infest (Jagodina), 2004; Priručnik Janga Trovača (Zaječar), 2005; Ljute papričice (Beograd), 2006; Anti-Dote (Piroto), 2007; Hate-Tech (Zaječar), 2008; Brain Damage (Zaječar), L.O.D. (Zaječar), 2009; Mind Reflection (Zaječar), 2010; Dok 7 (Niš), 2011; VIS Novi dan (Zaječar), 2012; Huti Ota Tre (Zaječar), 2013; Meda vuk i Sandokan (Petrovac na Mlavi), 2014; Up n' Downs (Mozirje), 2015.